

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДЕЩО ПРО ВЕСНУ В ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ.

Задеться мені, що робітничий ніде не зустрічають весну з такою радістю, як в нашій місцевості. А це тому, що тут зима була надмірно довга й дуже дошкульна тут вітер з лежучим морозом, який посилає з великого Сурпріор озера.

Більша частина місцевого робітництва не працює в землі, а це тому, що в землі дуже мало є занять для робітників. Приходиться робітникам сидіти цілі зими в катах та грітися коло напів теплях печей і очікувати весни.

Треба згадати, що й не всі сидять коло печей, бо є в нас робітники, що належать до своїх організацій та працюють по можливості своїх сил на полі просяній й мисливств. Одним словом, працюють для робітничого загалу.

Але більша частина сидить, нудяться цілу зиму та намагаються написати до нашої місцевості, в якій робітничий не може заробити, щоб в зимі хоч добре-хату ожити.

Говорять, що навіряють "написувачам", бо вони не належать до робітничих організацій, що не розуміють завдання організації і тяжко їм це зрозуміти, бо всі члени круки страждають їх доносами і бріднями, щоб лише мізерну плату за свої роботи організації. По такій думці, та монотонній нуді як наступити весна, робітники як пачи випають на вулиці міста та гітяться, щоб якраз загріло весняне сонечко. Правда, що та радість не довго триває, бо як починаються роботи, тоді знову наступає турбота. Робітників є скільки повно, то й роботи не так легко дістати.

Не раз приходиться обіймати всі місцеві елементарні зробіти 8-10 миль дологи денно і з того нічого нема, бо ринок робочих рук переповнений, а покушув мало.

Правда, що більша частина робітників дістає роботу через бюро праці. Тут є два офіси бюро праці: один державний а другий приватний, яким управляє п. Рід. Державний дає працю завжди, а в пана Ріда роботу дістається за одного долара. Таке ще діється з нас і ще й до того "вуяко" Спісар з інших причин зробіт з п. Рідом угоду, що він не обімає роботу робітників з державного офісу, але з

приватного. Тому кожний мусять купити роботу, коли хоче робити в Спісарі.

Не раз буває й так, що робітник купить роботу, під до роботи, а там йому дають робити лише два дні на тиждень. А це тому, що набирають не раз більше робітників, як треба, щоб лише більше доларів зтягнути з біди робітників. Ось таку політику Спісар провадить. Ще треба згадати й те, що в тім офісі в Ріда працює один "шарий Українець", що старається брати до роботи своїх поплечників, а свідомі робітники мусять чекати.

Тому то робітники не мають нагоди гнатися весною, бо шукання роботи за купування праці відбувається на робітничих й радість скоро зникає.

Я думаю, що робітників повинні домагати, щоб Спісар брав до роботи через державне бюро праці, бо на те воно і існує, щоб дати робітникам нагоду дістати працю безплатно.

Ось як вкортіш представляється весна для робітників в нашій місцевості, та як тут намагаються робітничі офіси в Спісарі. Про дальший дії весняного життя опишу другим разом.

Цим разом пишу та здоровля серденько читачів і читачок "Укр. Роб. Вістей".

Дмитро Михайлів.

З ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ І ЖІНСЕКЦІ.

Давно вже писалося на сторінках "УРВ" про діяльність обох відділів ТУРФДІМ в Едмонтоні, то члени або членкині, що опусили цю місцевість, подумують, що з їхнім відділом праця в нашій місцевості мабуть замерла. Однак, судячи по тутешніх обставинах, в якому положенню наші організації знаходяться, то треба такі сказати правду, що членство цієї місцевості в минулому сезону працювало як на організаційному, так і на місцевому полі досить вдоволяючо.

Правда, що на полі освітнього праця як слід не йшла. Однак є надія, що від тепер піде краще. Хоч брак власної домішки, брак освітніх сил, котрі б дали нашому членству більше знання, частинна наша членства, а головне ті, котрі зрозуміли, що лише наука виборі темноту і принесе кра-

ше життя в майбутньому, поступили значно вперед зі своїм знанням. Драматургові відіграв в зимовому сезоні слядуючі представлення: "Укр. крадене шаста", "Сверхва", "Родина Штукер", "Вихованець", "Невольник", "Як жінки морочать чоловіків" і одноактну "Два домки й одна фірка". Крім представлень устроено ряд концертів; як от в честь трьох річчій ювілей галицьких бунтарів в Чорткові, відвідувачами концерту-святом другу річчю смерті великого вождя всесвітнього пролетаріату Н. Леніна, пошученого з шаноюванням пам'яті погіршених борців німецького пролетаріату К. Лібкнехта і Р. Люксембург. Один концерт дали у нас діти з Укр. Роб. Дітчої Школи під проводом своєї учительки М. Гнатюка. В місяці березні наші відділи відвідувачами належно 65-ту річчю смерті великого поета українського народу Тараса Шевченка концерт-мітінгом.

На будуче праця вже намічена. Згадати треба, що праця в наших відділах йде вдоволяючо, однак не всі члени й членкині зрозуміли працю організації, а чимось створюють байдужими, чого не повинно бути.

Товариші й товаришки нашої місцевості: в цей час; коли лише ці рядки, боротьба організаційного робітництва по цілому світі за кращий кусок хліба, за поліпшення кращого життя, йде завзято, в той час ми не повинні сідати до свого відношення, а на оборот, братись до ширшої праці в наших відділах, а головне освідомляти та ширити знання між наших нехазячих братів, як свідомо блякути в темноті. І тяжко ї з тої темноти виратувати, а це є тільки наш обов'язок! Тому працямо виклаканим нашім, а деякі, що побіла по наших сторінках.

Робкор.

Я ТІМ ЗА ЦЕ ТЕПЕР ВДЯЧНИЙ.

Живіть же у Вініпегу 14 років і мав нагоду призначитися, як живуть тут українські робітники, як працюють різні організації, кому вони служать. Бо й сам я був їх членом. В 1921 році став я членом Запомогового братства св. Николія. Там все говорено було про "батьків", а найближчим батьком над батьками був митрополит Шептицький. Так ось мене було не до влодобу, раз я висловився, що Шептицький не є нашим батьком, а ми не є панами, але робітниками. Про це донесли до керівників товариства і вони, шось патяйничі, йшли, щоб мене примусити, як брата, покинути викладати, як нехата. І то за те, що не хотів "визнати" своїм батьком Шептицького.

Викинули. Та й я не банував. Як же, як там був, нічого я не навчався. Але коли я став членом відділу ТУРФДІМ та приходив до Укр. Роб. Дому на мітінги, концерти, представлення, придивився роботі, я дуже багато навчився. Я зрозумів життя й боротьбу, побачив як і чому люди поглибли. Побачив, що все, що ми маємо, не є ніякою благодаттю, але це ми створили власними руками, та й не тільки те.

Пініше став я членом Робітничого Запомогового Товариства й побачив, як тут робітники працюють, як самі роблять, самі ухвалюють без ніяких батьків, панів, але самі товариші робітники. Як котрийсь захворіє, його відвідують, доглядають. Ось я сам працюю, подивився при роботі Рано йшов до роботи, здоровий, а вечором вже не верну до дому, але опинився в шпиталі. Там мене зробили операцію. І за той час, що я був хорий, Робітничий Запомоговий Товариство дало мені допомогу, за що я йому ширю дякую. Тепер я ходжу вже знов до роботи за дозволом лікарів і гішучу, що я є членом робітничих організацій. Дуже можливо, що й добре зробили "панове", що виключили мене зі свого братства.

Піосі Попович.

ПРО Р. З. Т. У ФОРТ ВІЛ'ЯМ.

Читачи дописи в "УРВ" про Робітничий Запомоговий Товариство, я зауважив, що Р.З.Т. зростає в кожній місцевості.

Місцями декотрі відділи Р.З.Т. по двоїли своє членство. Місцями зростає понад сподівання, от хоч-би взяли Торонто, де є поперех 70 членів, бо вест Форте, де до місяця березня було лише 16 членів, а тепер є 70.

Значить, що наші відділи зростають як гриби по дощі. Та тільки біда в тім: що наші відділи Р.З.Т. в Форт Вільям не дуже то зріли, бо зазедні налігалося 40 членів, в той сам час коли в відділах ТУРФДІМ і Жін Секції є околдо 80 членів і членкині. Це значить, що лише половина з них є в Р.З.Т. А де є тих других 40? Невже-ж ви, товариші й товаришки, думаете, що ви зможете обійтись без Р.З.Т.? Невже-ж ви думаете, що в ніяких часах людина може жити без забезпечення себе й своєї родини перед слабобатами або й іншими випадками, які трапляються майже на кожному кроці?

Ні, дорогі товариші й товаришки, ви наперед не можете владати, що вас може спіткати завтра або пініше. Робітничий принцип всіх віснких роботах і становить як кригода, або слабкість, тоді робітник знаходиться без хрестів до життя і не раз приходиться робітникам жєратви в таких прикрах випадках.

Почо воно так робити, коли ми маємо тепер Робітничий Запомоговий Товариство, до якого повинні належати кожний робітник і робітниця, платити своєю місячною акадкую лише одного долара місячно, а за него вільне підчас слабости в першій році по 7 доларів тиждень, а в другій році по 10-4 доларів тиждень.

А по смерті же й дістане його рідня допомогу від \$100.00 до \$500.00.

Тож користуйте з неї нагоди, вступайте в члени нашого відділу, поспірайтесь, товариші й товаришки, ще цього місяця стати членом Р.З.Т.

Ми є нас 80 у відділах ТУРФДІМ, та разом ми всі повинні стати в Р.З.Т. і ще й інших пригнитути з позо організації до нашого відділу.

За інформаціями питайте в нашій відділі, а ми вам уділимо їх дуже радо.

Робкор.

ОСЬ ЯКА ДОСВЯТКУВАВСЯ.

В неділю, 2 травня, в самий великий день (український) в десятій годині вечором стався земсна подія. Робітничий, Український з Подільської губернії, що має вже поперех 50 літ, здохмотива відляга руку на залізничній неспадку від стіни. Інженер сказав, що той робітник лежав на залізничній так, що одна рука його застрягла на рейці. Інженер тварогово потягу, що йшов до Торонто, вилізнув тоді чоловіка, коли вже було пізно спинити потяг. Коли збрало робітника до шпиталя, то виявилось, що він мав й голову дещо побити. Показалося, що робітник був паний і сам не знав, як він опинився на дорозі під потягом. Тамти лише, як він вийшов від своєї ка "Христосавіліся", а далі нічого не пам'ятає. Чи він упав на колі чи ліг з пана — ніхто не знає, лише тепер остався без руки і з побитою головою й без роботи. Бо хто-ж тепер візьме безрукого каліку до роботи. А на Україні жінка й трое дітей.

"Скільки товжже робітничая преса писала й перестерігала перед півтиском, наводила страшні приклади, подоби випадки. Свідомі терези робітничий тек нагадувать несвідомим не пили, не витрачувати намарно тяжко запровадженні грошей, це й отак набувати нещастя на свою голову — і нічого не помагав. Скажи такому робітничий: товаришу, не пропивай, не марнуй ні грошей, ні здоров'я, краще передалати газету, читай, освідомляйся, то почуєш таку відповідь, що не знаєш, як від него відійти.

І ось вам ще один приклад. Сумний приклад. А чому? Темнота й пиякція. Подумайте над їм, товариші, ті робітники, що блукать поза організацією, що не читають робітничої преси, але на різдво, на великий трагиті свої гроші, написившись — трагиті розум, а відтак руку, ногу, або голову. Подумайте над цим і зверніть на правильний шлях.

Мандрилик.

ЧОМУ Я НАЛЕЖУ ДО Р.З.Т.

В короткі ось тут расказаю, чому я належу до Робітничого Запомогового Товариства. В 1922 році переїхав я в Жюво, Альта. Працював я тоді тяжко, заробіток грошей видавав на прожиток, купуючи, звичайно в склялярію поживу. В той час я загорів і пролежав 5 місяців. Ває на самому початку, довадившись, що я хорий, склялярі відмовили мені пожитку на кредит. Р.З.Т. в той час ще не було. Я хорий і моя родина не мала що їсти. Прийшовши мені зєратився за допомогою до товаришів через "Укр. Роб. Вісті", хоч як же мені було непріємно. Прочитавши мою просьбу, робітники й фармери місцевої Левой, Вергевал, Едмонтон, Колмен, Атабаска й з Бритиш Колумбій ширю відгукнулись, за що їм ширю подяка.

Але все-ж таки відгукнулись організації робітників й фармерів та ті, що читають робітничу пресу. Тепер робітники приїшли до того переконали, що замість жєратви, краще встановити стаду взаємну допомогу, яку давати на час і не чекати, поки хорий чи пошкодлений член матиме просьбу о поміч. І це є найкраще. Тому я, який здавав вже того положення, ко-

ли чоловік буває хорий і не має грошей за душею, став членом Роб. Зап. Товариства. Поки чоловік здоровий, працює, має деякий цент, доти він має приятеля, і склялярі його поважають та один наперед другого до себе закликають, але коли чоловік хорий, тоді він самотій. Та організації апімається за ним. А тепер ось є Робітничий Запомоговий Товариство, яке створене для того, щоб дати робітникам і фармерам забезпечення на випадок слабости або каліцтва, та дати допомогу родині в разі смерті свого члена. І дуже сумно, що є такі робітники, які кажуть, що їм ніякого товариства і ніякої допомоги не треба. Нині так кажуть, а завтра стане нещастя та й вже не буде те сказати. Тож я кличу всіх робітників ставати членами Робітничого Запомогового Товариства для свого власного добра.

Ф. Сливка.

Я ТІМ ЗА ЦЕ ТЕПЕР ВДЯЧНИЙ.

Живіть же у Вініпегу 14 років і мав нагоду призначитися, як живуть тут українські робітники, як працюють різні організації, кому вони служать. Бо й сам я був їх членом. В 1921 році став я членом Запомогового братства св. Николія. Там все говорено було про "батьків", а найближчим батьком над батьками був митрополит Шептицький. Так ось мене було не до влодобу, раз я висловився, що Шептицький не є нашим батьком, а ми не є панами, але робітниками. Про це донесли до керівників товариства і вони, шось патяйничі, йшли, щоб мене примусити, як брата, покинути викладати, як нехата. І то за те, що не хотів "визнати" своїм батьком Шептицького.

Викинули. Та й я не банував. Як же, як там був, нічого я не навчався. Але коли я став членом відділу ТУРФДІМ та приходив до Укр. Роб. Дому на мітінги, концерти, представлення, придивився роботі, я дуже багато навчився. Я зрозумів життя й боротьбу, побачив як і чому люди поглибли. Побачив, що все, що ми маємо, не є ніякою благодаттю, але це ми створили власними руками, та й не тільки те.

Пініше став я членом Робітничого Запомогового Товариства й побачив, як тут робітники працюють, як самі роблять, самі ухвалюють без ніяких батьків, панів, але самі товариші робітники. Як котрийсь захворіє, його відвідують, доглядають. Ось я сам працюю, подивився при роботі Рано йшов до роботи, здоровий, а вечором вже не верну до дому, але опинився в шпиталі. Там мене зробили операцію. І за той час, що я був хорий, Робітничий Запомоговий Товариство дало мені допомогу, за що я йому ширю дякую. Тепер я ходжу вже знов до роботи за дозволом лікарів і гішучу, що я є членом робітничих організацій. Дуже можливо, що й добре зробили "панове", що виключили мене зі свого братства.

Піосі Попович.

ПРО Р. З. Т. У ФОРТ ВІЛ'ЯМ.

Читачи дописи в "УРВ" про Робітничий Запомоговий Товариство, я зауважив, що Р.З.Т. зростає в кожній місцевості.

Місцями декотрі відділи Р.З.Т. по двоїли своє членство. Місцями зростає понад сподівання, от хоч-би взяли Торонто, де є поперех 70 членів, бо вест Форте, де до місяця березня було лише 16 членів, а тепер є 70.

Значить, що наші відділи зростають як гриби по дощі. Та тільки біда в тім: що наші відділи Р.З.Т. в Форт Вільям не дуже то зріли, бо зазедні налігалося 40 членів, в той сам час коли в відділах ТУРФДІМ і Жін Секції є околдо 80 членів і членкині. Це значить, що лише половина з них є в Р.З.Т. А де є тих других 40? Невже-ж ви, товариші й товаришки, думаете, що ви зможете обійтись без Р.З.Т.? Невже-ж ви думаете, що в ніяких часах людина може жити без забезпечення себе й своєї родини перед слабобатами або й іншими випадками, які трапляються майже на кожному кроці?

Ні, дорогі товариші й товаришки, ви наперед не можете владати, що вас може спіткати завтра або пініше. Робітничий принцип всіх віснких роботах і становить як кригода, або слабкість, тоді робітник знаходиться без хрестів до життя і не раз приходиться робітникам жєратви в таких прикрах випадках.

Почо воно так робити, коли ми маємо тепер Робітничий Запомоговий Товариство, до якого повинні належати кожний робітник і робітниця, платити своєю місячною акадкую лише одного долара місячно, а за него вільне підчас слабости в першій році по 7 доларів тиждень, а в другій році по 10-4 доларів тиждень.

А по смерті же й дістане його рідня допомогу від \$100.00 до \$500.00.

Тож користуйте з неї нагоди, вступайте в члени нашого відділу, поспірайтесь, товариші й товаришки, ще цього місяця стати членом Р.З.Т.

Ми є нас 80 у відділах ТУРФДІМ, та разом ми всі повинні стати в Р.З.Т. і ще й інших пригнитути з позо організації до нашого відділу.

За інформаціями питайте в нашій відділі, а ми вам уділимо їх дуже радо.

Робкор.

ОСЬ ЯКА ДОСВЯТКУВАВСЯ.

В неділю, 2 травня, в самий великий день (український) в десятій годині вечором стався земсна подія. Робітничий, Український з Подільської губернії, що має вже поперех 50 літ, здохмотива відляга руку на залізничній неспадку від стіни. Інженер сказав, що той робітник лежав на залізничній так, що одна рука його застрягла на рейці. Інженер тварогово потягу, що йшов до Торонто, вилізнув тоді чоловіка, коли вже було пізно спинити потяг. Коли збрало робітника до шпиталя, то виявилось, що він мав й голову дещо побити. Показалося, що робітник був паний і сам не знав, як він опинився на дорозі під потягом. Тамти лише, як він вийшов від своєї ка "Христосавіліся", а далі нічого не пам'ятає. Чи він упав на колі чи ліг з пана — ніхто не знає, лише тепер остався без руки і з побитою головою й без роботи. Бо хто-ж тепер візьме безрукого каліку до роботи. А на Україні жінка й трое дітей.

"Скільки товжже робітничая преса писала й перестерігала перед півтиском, наводила страшні приклади, подоби випадки. Свідомі терези робітничий тек нагадувать несвідомим не пили, не витрачувати намарно тяжко запровадженні грошей, це й отак набувати нещастя на свою голову — і нічого не помагав. Скажи такому робітничий: товаришу, не пропивай, не марнуй ні грошей, ні здоров'я, краще передалати газету, читай, освідомляйся, то почуєш таку відповідь, що не знаєш, як від него відійти.

І ось вам ще один приклад. Сумний приклад. А чому? Темнота й пиякція. Подумайте над їм, товариші, ті робітники, що блукать поза організацією, що не читають робітничої преси, але на різдво, на великий трагиті свої гроші, написившись — трагиті розум, а відтак руку, ногу, або голову. Подумайте над цим і зверніть на правильний шлях.

Мандрилик.

ЧОМУ Я НАЛЕЖУ ДО Р.З.Т.

В короткі ось тут расказаю, чому я належу до Робітничого Запомогового Товариства. В 1922 році переїхав я в Жюво, Альта. Працював я тоді тяжко, заробіток грошей видавав на прожиток, купуючи, звичайно в склялярію поживу. В той час я загорів і пролежав 5 місяців. Ває на самому початку, довадившись, що я хорий, склялярі відмовили мені пожитку на кредит. Р.З.Т. в той час ще не було. Я хорий і моя родина не мала що їсти. Прийшовши мені зєратився за допомогою до товаришів через "Укр. Роб. Вісті", хоч як же мені було непріємно. Прочитавши мою просьбу, робітники й фармери місцевої Левой, Вергевал, Едмонтон, Колмен, Атабаска й з Бритиш Колумбій ширю відгукнулись, за що їм ширю подяка.

Але все-ж таки відгукнулись організації робітників й фармерів та ті, що читають робітничу пресу. Тепер робітники приїшли до того переконали, що замість жєратви, краще встановити стаду взаємну допомогу, яку давати на час і не чекати, поки хорий чи пошкодлений член матиме просьбу о поміч. І це є найкраще. Тому я, який здавав вже того положення, ко-

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.

Я. С.—н, Вібанк, Саск. — Вашої перестороги ми вмістити не можемо. Коли Ви самі не можете доказати хоч-би суволюю дорогою, то вишаркочі Вашу пересторогу ви наразили-б себе на відвадність.

П. С., Баумфілд, Н. Дж. — Вірші до друку не надіються.

НЕ ЗНАЮТЬ ХТО ВОНИ.

Багато є ще на широкіх просторах Канади українських робітників і фармерів, які ледво дишуть, але не знають і не думають про те, що їм належиться краще жити. Вони навчені ріжкими темнітелами, що проповідують брехлю й завданням яких є ширити між людьми колотичу, бо в каламутній воді добре рибу ловити — не знають навіть шляху, яким можна-б вийти з того положення. Ходять ці люди упосліджені, прибиті, бонться пана на цему світі, а пекла на тамтоту та час від часу заливають свій страх самогонкою. Самогонки вони попити не бонться, бо кажут, що й сам егомосьце пе.

Якщо попадеться між таких свідомий робітник та старецьце їм дещо пояснити, то вони йому не повірять, мовлять, ти який самий робітник як збачився нас висті. От егомосьце як скаже, то той знає.

І так свій вік живуть, нічого не знають і не хочуть знати, навіть бонться знати. Другі за них думають, другі розсказують, що вони мають робити й ті другі хитро забирають всі їх доріжки.

Ю. М.

СПРОСТУВАННЯ.

В дописові про першотравневий свято у Форт Вільям, вміщено в "УРВ" ч. 56 подано, що діти вітголосо-ві ді декляції, а маю бути дорослі вітголосоці ді декляції.

Робкор.

ОТВОРІТЬ ОЧІ І ЧИТАЙТЕ!

ЗНАННЯ — ЦЕ КНИЖКА! КНИЖКА — ЦЕ ЗНАННЯ!

- Підземне царство, з 65 образками 50
- Нарис передстор' подій, 30 обр. 40
- Ілюстрована Робітничая Читанка 35
- Експост Календар Нов. Світ на 1926 35
- Що є в Біблії і християнство пера 30
- Христом 25
- Розніток історії, з 4 образками 25
- Соняшник і релігій і Наш Прометей 25
- Як поставив світ і старий завіт 25
- 22 обр. 20
- Біблія Капітала і Роб. Читанка 20
- Вітголосоці, Галичина і Вільня 15
- Питання 15
- Жінка і соціальне питання 10
- Хто пришло \$2.95, той дістане всі пошті книжки вартості \$3.65.
- Історія культури 25
- Економічна наука Карла Маркса 1.50
- До критики політичної економії 1.25
- Карпська війна 1-го першого травня 1.00
- Ілюстр. календарі Н. Світ з 1917-18 1.00
- Робітничий і Гумор-календарі 50
- з 1917 50
- Царська Росія і Укр. справа 50
- Про жіночу неволю і Інквізиційні суди 50
- Історія землі, з 40 образками 35
- З життя першого чоловіка 25
- 21 обр. 25
- Почати укр. соціалізму в Галичині 25
- З історії соціалізму і охорона 20
- роб 10
- Американський робітник 10
- Разом коштують \$6.95; вартість \$9.50.

Товариствам і агентам значний опуст.

Ще нині пишуть на адресу:

NOWYJ SWIT
Box 1092, Montreal, Que.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всіх заінтересованих робітників, що ми відкрили Авто Трансфер і обслуговуємо всіх так в місті як і в провінції. Наш телефон: J. 5080 і J. 7910. Наше головне приміщення: Corner Euclid & Main St. Euclid Auto Transfer.

ПОШУКУЮ свого рідного брата Томаша Андрушка. Томо рік як перебував в Форт Вільям, Онт. Хто знає про него або він сам хай напише на поштову адресу: A. Andrushehak, Camp No. 6 (59) Donald, B. C.

ПОВІДОМЛЯЮ українських робітників Вініпегу, що в виконку на заможалення іскяї плейстеремські роботи по приступній ціні. Зголошуватися на адресу: Wasyl Negrey, 705 Magnay Ave., Winnipeg, Man.

КОНЦЕРТ УКР. РОБ. МОЛОДІ!

ОБИДВА ПІДВІДЛИ СЕКШІ МОЛОДІ ПРИ УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, 23. ТРАВНЯ 1926 Р. В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ ДУЖЕ ГАРНА І РІЖНОРОДНА. ВИСТУПАТИМУТЬ ДВА ХОРИ ВІДЛІВ СЕКШІ МОЛОДІ, ЯКІ ГОТУЮТЬ ДО ЦЕГО КОНЦЕРТУ ГАРНІ УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ. ПРИХОДИТЬ ГРОМАДНО І ПОЛЮБУЄТЬСЯ ДІТОЧИМИ СПІВАМИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

УВАГА, ЕДМОНТОН І ОСКОЦІЯ!

Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні пригтовляє і в суботу, 29. травня відіграє в Укр. Роб. Домі прекрасну драму М. Старницького в 5-ох діях п. н.

ДАЙ СЕРЦЮ ВОЛЮ, ЗАВЕДЕ В НЕВОЛЮ.

Драма аж надто відома й цікава, щоб про неї тут багато писати, як більшість драм М. Крпівницького, батька української драми. Тож приходіть на цю драму громадно і переказуйте про неї своїм знайомим.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

в пам'яті 10-ї річчій смерті великого українського поета Івана Франка. Вірмо, що на цей концерт прийдуть всі українські робітники й робітниця Едмонтону й околиці.

КУПУЙТЕ НАЙНОВІШУ КНИЖКУ М. ІРЧАНА!

Тільки-шо вийшла з друку найновіша драма пролетарського письменника М. Ірчана

"ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА"

що освітлює тяжку боротьбу наших братів і сестер в старому краю з польсько-шляхетською владдою. З цієї книжки ви довідаетесь, яких гідких способів вживав буржуазія в боротьбі проти працюючих.

Не дивіться на те, що "ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА" драма. Її можна не тільки виставляти на сцені, але кожний повинен обов'язково перечитати її. Переказуйте один одному про появу цієї книжки. Висилайте як найшвидше замовлення, щоб не жалували опісля, як наклад розійдеться.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМРИНИКА 25 цт., А КНИЖКА-МАЄ 118 СТОРН ДРУКУ.

Замовлення з грішми посилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard and McGregor St., — Winnipeg, Man., Canada

УВАГА, ВЕНКУВЕРСЬ!

Старішим діточої школи при відділі ТУРФДІМ в Венкувер відбудеться в неділю, 23. травня 1926 р. коло Гестіні парку (там, де відбувалися минулого року)

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК.

На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напитки, спортивні забави і ин. Буде гра-ти власна оркестра. Ізьте громадно й кличте своїх знайомих. Дохід в коїсть діточої школи.

Комітет.

СЛОВО ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ В ТОРОНТО.

Одним повідомляємо всіх наших читачів в Торонто, Онт., що виклатором так загляне як й нових передалат на "Українські Робітничі Вісті", "Робітничий" і "Фармерське Життя" є тов. Василь Лукач, якого назначив до цієї праці Відділ ТУРФДІМ в Торонто. Просимо всіх наших читачів в Торонто відношиться до т. Лукача з повним довір'ям і помагати йому у згаданій праці. Тов. Лукач взяв на себе цей обов'язок не як платний агент ніякої газети, а як ширий працівник, що віддає свій час і труд для наших робітничих газет цілком безплатно.